

מלכות יכוונת עשר אנכיותיו על הפתיוכך כרוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
 פמונו לחם מן הארץ. וימנו כנו כותו אמן. וואכל מוד כלתי הפסק וכן וזה
 לכרך ברכת המונו מוד אחר ברכת כעולת ידום כלתי הפסק. ובתכתי כספר
 לקט פכה פאס כמו פנריך לומר פשרתם פרכתם וכו' כן פנריך לומר קודם כעולת
 אס כל דבר מוכן הראוי לקדום ולברכת המונו כדו שלא ינסרך להפסוק ופנריך.
 לימן ריוח בין הדכקיס לחם. מן הארץ דאז מוכטח הוא פאין כוונת באותה סעודה
 ואחר שאכל יחלק לכפי ביתו חלק כחלק הראוי הן בחול הן בסכת שלא יהא כראש
 כנר פין: וכפיהו מקדש על הכוס כסכת אז ויולא הכוס לכרכה: ויברך המונו
 לחם וכו' ולא מונו כו ים בכרכה זו ע"ל אותיות כמו יוד ה"א ויו פולין ע"ל ואז
 חסר באן ה' אחרונה פאיונה כומדעס אותיות יה"ו ולכן כפסקה הלכה לומר
 סמונו פרמו אל ה' אחרונה פכסס וכזה הימוד שלם ויכוון להוריד פכפ ה' אחרונה
 אל יה"ו ואז והא השס שלם ופסע יורד מלמפלה למטה וזה מוריד דט"ל פוהו
 האותיות יה"ו נמלואותם אל ה' אחרונה לכן טוב לכרך כל ככר לחם פלם פס
 השס פלם לא יחסר כל כו: ואחר שאכל ברכת המונו בנוסרו מקד"ח רנה
 לומר אכולת המונו כפחלת סעודה כמנוה ספקדמסיהו התחלת הענין:
 אס ים לו אורחיס יחלק מן הקשרה להס מקודם חלק יפה וכטוב לב ואחר כך לאשתו
 ולכנו כותו ואחר כך לא יחבר כל טוב. ולא כמסכת ואכל אלא כוד ה' פליו -
 ולא וככפ עד סיהא מלח על הפסחן אפילו כעת הזאת סהפת כקויה ווס כו מלח:
 ולפי דעת הרב רבומכחיס לדקדק כזה מאלד כד מנינו כמדרש כסיפראל יוסכוס
 על הסלחן וממתיכוס זה את זה עד שיטלו ידוהס והס בלא מצוה השטן מקטרג
 פלוהס וכרות מלח מבין פלוהס תוספות פרק כונד מכרכין. איפשר מסוס פהסלחן
 דומה למזבח והאכולה הוא הוא הקרבן ועל כל קרבניך תקריב מלח. הלכך כל
 אותיות פל האלפא כומא בכרכת המונו חין מן אות פ' כא להודיענו פאין מלאך
 אף שני קנף אכף זשף כנף רשף פולט כסעודה כמקוס פמכרכין ברכת
 המונו כסעתה וככונס: ויכוון המכרך להונו השומעים. והשומעים
 וכווננס כן לכרכתו ופנו אמן. ולא יורוק החמיכה על ברכת המונו לפנו
 המסוכין דאין וורקין את הפת אלא יתן לשכי כל אחר ואחר חלקו עד מקיס פידו
 מנעת והסאר ולקח הוא ושכינו הקרוב אליו ויהא כנופ בתוך אכולתו וודריך כנו
 ביתו כדרך הטוב והישר סיהא אכולתם לשס פמוס לא כמו פכתיכ סעו השס ולקטו
 סהוא אותיות וסט מו פדעתו להכאת גופו וכהיות דעתם להכאת גופו והרגל לסונס
 אז הו"ו פל פטו ממכרכ וכעשה ממנו פטן סאופל עליו אלא נדיק אוכל לסוכפ
 כפשו כדו להחיות כפשו לעבודת כדאוייתכרך וכטן רשעים תחסר פפיקר, הדאגה
 פלהס סהס חסרוס כטן. ואין יכולין לקבל המאלכל ביותר: והחכס פוכי בראם
 ורואה